

Til lovforslag nr. L 178 og L 194. Betænkning afgivet af Finansudvalget den 21. marts 1990

Betænkning

over

I. Forslag til lov om privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring

II. Forslag til lov om ændring af forskellige love

(Privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring)

Udvalget har under behandlingen af de to lovforslag stillet spørgsmål til finansministeren. Ministerens skriftlige besvarelser af spørgsmålene er optrykt som bilag 1 til nærværende betænkning. Endvidere er som bilag 2 optrykt en skrivelse fra Folketingets Erhvervsudvalg.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer) lovforslagene til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* med følgende bemærkninger:

Af mange grunde må mindretallet karakterisere både L 178, forarbejderne dertil og lovforslagets gang gennem Folketinget som absurd. Nedenfor skal nævnes nogle af disse grunde:

1. I en periode, hvor regeringen opfordrer borgerne til gennem frivillige, individuelle livs- og pensionsforsikringer at sikre deres alderdom og bidrage til en forøget opsparing i samfundet, forekommer det ejendommeligt at fremsætte et lovforslag, der som L 178 tager noget fra privatpensionisterne, som de havde fået stillet i udsigt, da de tegnede deres forsikringer i Statsanstalten.

Ikke blot er det et særindgreb over for privatpensionisterne, som regeringspartierne, Fremskridtspartiet, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti hermed vil lægge navn til. Det er også i klar modstrid med god forretningsmoral, al den stund det i Statsanstaltens publikation »Forsikringsbetingelser m.v. – blanket nr. 6111 – gældende fra den 1. januar 1985« i punkt 18 på side 11 med kursiv udtrykkeligt er fremhævet:

»I Statsanstalten for Livsforsikring anvendes hele overskuddet – efter at de lovmæssige henlæggelser har fundet sted – til gavn for kunderne i form af bonus.«

Thi hvad er det, aktiekøberne får for de penge, som de giver finansministeren for aktierne? Såmænd ret til en del af det overskud, der ellers – som anført i Statsanstaltens ovenfor nævnte publikation – var kommet de forsikrede til gode i form af bonus.

Forsikringstagerne har indgået en kontrakt på de nævnte betingelser. Denne aftale ønsker regeringen at bryde uden erstatning. Bruddet består i, at det løfte, som forsikringstagerne har modtaget og tegnet deres forsikringer i henhold til, ikke vil blive opfyldt – medmindre det kommende selskab forpligter sig til at »anvende hele overskuddet – efter at de lovmæssige henlæggelser har fundet sted – til gavn for kunderne i form af bonus.« Da dette helt åbenlyst ikke er regeringens hensigt, foreligger der et klart ind-